

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

17 grudnia

№ 107.

Rok 1924.

Treść:	967. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.	1475
	968. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1924 r. o fuzji (łączeniu się) spółek akcyjnych i spółek z ograniczoną odpowiedzialnością	1478
	969. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1924 r. o reorganizacji Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie przez redukcję urzędników	1479
	970. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1924 r. o rozszerzeniu granic gminy miejskiej Gródek Jagielloński w pow. grodecko-jagiellońskim	1480
	971. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dn. 22 listopada 1924 r. w celu wykonania ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. o popieraniu przemysłu ludowego	1480
	972. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 25 listopada 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Skarbu o normach szacunkowych zwierząt handlowych dla wymiaru podatku procentowego	1481
	973. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1924 r. o zwinięciu istniejącej poza siedzibą inspektoratu skarbowego w okręgu izby skarbowej w Krakowie kasy skarbowej w Jordanowie	1482
	974. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 grudnia 1924 r. w sprawie zmiany statutu Banku Gospodarstwa Krajowego	1482
	975. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 grudnia 1924 r. w sprawie uzupełnienia wykazu z oznaczeniem dopuszczalnego braku niektórych bliższych określeń w fakturze przy pisemnym zgłoszeniu przesyłek towarowych	1482

967.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 9 grudnia 1924 r.

o zmianie ustroju Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 1 A p. 3 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i o poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, utworzona na zasadzie ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 65, poz. 390), jest powołaną do wykonywania obrony prawnej i zastępstwa prawnego prawnoprywatnych i publicznych interesów Państwa i podlega Ministrowi Skarbu.

§ 2. Do zakresu działania Prokuratury Generalnej należy:

- 1) zastępstwo sądowe wogóle w sprawach, dotyczących praw i interesów majątkowych i publicznych Państwa;
- 2) zastępstwo praw i interesów majątkowych i publicznych Państwa w postępowaniu przed sądami prawa publicznego i władzami administracyjnymi z zastrzeżeniem postanowienia ustępu 4 § 6;
- 3) wydawanie na wezwanie władz państwowych opinii prawnych w sprawach, dotyczących majątkowych i publicznych interesów Państwa oraz udzielanie porady prawnej i współdziałanie w sporządzaniu aktów prawnych, dotyczących praw i interesów Państwa.

§ 3. Do praw i interesów Państwa, o których mowa w poprzednim paragrafie, należą:

- 1) wszelki majątek ruchomy i nieruchomy, a w szczególności wszelkie prawa i roszcze-

- nia Państwa oparte na tytułach prawno-prywatnych i prawno-publicznych, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe,
- 2) prawa terytorjalne Państwa oraz wynikające z umów i traktatów międzynarodowych prawno-prywatne i publiczne prawa i roszczenia Państwa do państw obcych i zobowiązania, względem państw obcych zaciągnięte,
 - 3) wszelki majątek nieruchomy i ruchomy, fundusze i zakłady, pozostające pod zarządkiem władz państwowych podczas trwania tego zarządu.

§ 4. Rada Ministrów jest władną oznaczać w drodze rozporządzenia te instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, urządzone na zasadach samodzielnej gospodarki, do których nie odnoszą się postanowienia niniejszego rozporządzenia o zastępstwie i o obronie prawnej majątku państwowego i które przy tem zastępstwie posługują się innemi organami.

§ 5. Prokuratorja Generalna wykonywa zastępstwo prawne instytucyj publicznych, będących odrębnymi od Skarbu Państwa podmiotami prawnymi, w tym zakresie, w jakim wykonywała je na zasadzie przepisów dotychczasowych art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 65, poz. 390). Jednakowoż Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia uchylać obowiązek Prokuratorji Generalnej do zastępowania rzeczonych podmiotów prawnych. Może też Rada Ministrów polecać Prokuratorji Generalnej zastępstwo tych instytucyj publicznych, będących odrębnymi od Skarbu Państwa podmiotami prawnymi, których Prokuratorja Generalna dotychczas nie zastępowała.

Dotyczy to w szczególności instytucyj i zakładów o charakterze prawno-publicznym oraz funduszy i przedsiębiorstw, za których rentowność Skarb Państwa przyjął gwarancję lub które w całości lub w części są dotowane lub finansowane przez Skarb Państwa i za których niedobory Skarb Państwa jest odpowiedzialny.

§ 6. Przewidziane w § 2 zastępstwo sądowe obejmuje wszelkie czynności w postępowaniu cywilnem przed wszystkimi sądami, istniejącymi na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, tak w sprawach spornych jak i postępowaniach niespornych wszelkiego rodzaju.

W sądowym postępowaniu cywilnem wszelkiego rodzaju Skarb Państwa i inne podmioty prawne, o których wyżej mowa, zastępuje wyłącznie Prokuratorja Generalna, która jest uprawniona do prawnie skutecznego podejmowania wszelkich czynności procesowych i do spełniania wszelkich sądowych aktów prawnych bez obowiązku wykazywania się osobnem pełnomocnictwem.

W postępowaniu sądowo-karnem Prokuratorja Generalna bierze udział wtedy, gdy okaże się potrzeba zastępowania interesów majątkowych Państwa i gdy Prokuratorja Generalna przez właściwą władzę państwową o zastępstwo wezwana będzie.

W postępowaniu przed sądami prawa publicznego i przed władzami administracyjnymi tak w kraju jak i zagranicą oraz w postępowaniu przed sądami zagranicznymi Prokuratorja Generalna bierze udział

w tych wypadkach, w których zastępstwo poruczone jej będzie przez władzę administracyjną, powołaną do zarządu lub nadzoru nad odnośnym podmiotem prawnym lub nad odnośną gałęzią administracji państwowej.

§ 7. W razie kolizji między interesami Skarbu Państwa a interesami podmiotów prawnych, zrównanych ze skarbem Państwa w myśl § 3 p. 3 i § 5 Prokuratorja Generalna ma zastępować Skarb Państwa, inne zaś podmioty prawne mają mieć dla siebie w tym wypadku ustanowionych we właściwej drodze osobnych doradców i zastępców.

W razie kolizji interesów podmiotów prawnych, zrównanych ze Skarbem Państwa, Prokuratorja Generalna nie może zastępować żadnej ze stron, dla których winni być w tym wypadku powołani w drodze właściwej osobni doradcy i zastępcy.

§ 8. Czynności urzędowe spełnia Prokuratorja Generalna na wezwanie władz państwowych, oznaczonych w instrukcji służbowej (§ 15), która określi również stosunek Prokuratorji do władz i urzędów państwowych wogóle oraz instytucyj publicznych, o których mowa w § 5.

Jeżeli w poszczególnych wypadkach wyłoni się wątpliwość, czy w myśl niniejszego rozporządzenia ma być podjęta czynność urzędowa Prokuratorji Generalnej, winna ona zasięgnąć decyzji Ministra Skarbu.

W wydawaniu opinij prawnych kieruje się Prokuratorja Generalna własnem przekonaniem prawnem.

Władze, urzędy i instytucje, korzystające z pomocy Prokuratorji Generalnej, a również wszelkie władze i urzędy państwowe, tak administracyjne jak i sądowe obowiązane są dostarczać Prokuratorji Generalnej wszelkich będących w ich posiadaniu informacji, materiałów i aktów, w sprawach, w których Prokuratorja Generalna wykonywa zastępstwo lub udziela porady prawnej.

§ 9. Na czele Prokuratorji Generalnej stoi Prezes Prokuratorji Generalnej, podległy Ministrowi Skarbu. Do Prezesa Prokuratorji Generalnej należy kierowanie działalnością całego urzędu, wykonywanie nadzoru nad wszystkimi urzędnikami i funkcjonariuszami Prokuratorji i wydawanie wszelkich zarządzeń służbowych celem zapewnienia prawidłowego toku urzędowania. Prezesa Prokuratorji Generalnej zastępuje wiceprezes.

§ 10. Prokuratorja Generalna ma siedzibę główną w stołecznem mieście Warszawie.

W siedzibach sądów apelacyjnych działają i nadal tworzone być mogą dla określonych ściśle okręgów terytorjalnych oddziały Prokuratorji Generalnej, wchodzące do jej składu.

Utworzenie i oznaczenie terytorjalnego zakresu działania oddziałów Prokuratorji Generalnej następować będzie w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, wydanego na wniosek Ministra Skarbu. W ten sam sposób może być dokonana zmiana okręgów właściwości terytorjalnej poszczególnych oddziałów.

Na czele oddziału stoi Prezes Oddziału Prokuratorji Generalnej, podległy Prezesowi Prokuratorji Generalnej. Do Prezesa Oddziału Prokuratorji General-

nej należy kierowanie działalnością oddziału i wykonywanie bezpośredniego nadzoru służbowego nad czynnościami dodanych sobie urzędników i funkcjonarjuszów.

Oddziały Prokuratury Generalnej spełniają w okręgach swej właściwości terytorjalnej samoistnie swoje zadania i czynności. W sprawach ważnych a wątpliwych i w sprawach ogólnej i zasadniczej doniosłości Prezes Prokuratury Generalnej udziela oddziałom Prokuratury wskazówek i dyrektyw, które mają dla nich znaczenie wiążące.

Na obszarze, nie przekazanym żadnemu oddziałowi, pozostanie wyłącznie Prokuratura Generalna w Warszawie powołaną do spełniania zadań i czynności określonych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 11. W miarę potrzeby ustanawiani będą przez Ministra Skarbu delegaci Prokuratury Generalnej, których terytorjalny zakres działania i siedzibę określi Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Delegaci Prokuratury Generalnej podlegają Prezesom Oddziałów Prokuratury Generalnej, przy których zostali ustanowieni. Delegaci, ustanowieni na obszarze, nie przekazanym żadnemu oddziałowi Prokuratury, podlegają bezpośrednio Prezesowi Prokuratury Generalnej.

Delegaci Prokuratury Generalnej spełniają w okręgach swej terytorjalnej właściwości te same zadania i czynności, które wykonywują oddziały Prokuratury Generalnej i w stosunku do personelu, jaki może być dodany do pomocy, spełniają bezpośredni nadzór służbowy.

§ 12. Zastępstwo sądowe wykonywują urzędnicy referendarscy Prokuratury Generalnej, a jeśli to okaże się niezbędnym, może być ono powierzane adwokatom, których stosunek do Prokuratury Generalnej unormuje instrukcja służbowa. Do spełniania zastępstwa sądowego w wypadkach, określonych w instrukcji służbowej, mogą być delegowani także urzędnicy właściwej władzy państwowej lub organy podmiotów prawnych, o których zastępstwo chodzi.

Wszystkie osoby, występujące wobec sądu w imieniu Prokuratury Generalnej, winny wykazać się ogólnym lub szczegółowym pełnomocnictwem, którego formę przepisze instrukcja służbowa.

§ 13. Skład Prokuratury Generalnej stanowią urzędnicy referendarscy, kancelaryjni i rachunkowi. Do urzędników Prokuratury Generalnej stosują się ogólne przepisy o państwowej służbie cywilnej.

Referendarskimi urzędnikami Prokuratury Generalnej mogą być tylko osoby, które ukończyły wyższe studia prawnicze, zdały wszystkie przepisane prawnicze egzaminy i wykażą się odbytą jednoroczną aplikacją sądową.

Referendarscy urzędnicy Prokuratury winni po upływie czasu służby, który określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Ministra Skarbu, poddać się egzaminowi zawodowemu.

Warunki i przedmioty tego egzaminu, którego zakres nie może być mniejszy, niż egzaminu sędziowskiego i adwokackiego, określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane w tej samej drodze.

W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi oprócz członków z pośród urzędników Prokuratury General-

nej również przedstawiciel sądownictwa i przedstawiciel adwokatury.

Służba w Prokuratury Generalnej w charakterze stałego i prowizorycznego (odbywającego aplikację) urzędnika referendarskiego zastępuje aplikację sądową i adwokacką, wymaganą do dopuszczenia do egzaminu adwokackiego i do wykonywania adwokatury; egzamin zawodowy w Prokuratury Generalnej nadaje te same uprawnienia co egzamin adwokacki i sędziowski.

Do końca 1926 r. do służby w Prokuratury Generalnej w charakterze urzędników referendarskich mogą być dopuszczone osoby, które aplikacji sądowej nie odbyły.

§ 14. Urzędnicy Prokuratury Generalnej mają się poświęcać wyłącznie pełnieniu swych czynności urzędowych i nie wolno im zajmować się bezpośrednio sprawowaniem zastępstwa prawnego lub interesami prawnymi osób prywatnych. Przepis ten nie narusza prawa urzędnika do prowadzenia swych własnych spraw przed sądem, jak również do bezpłatnego sprawowania zastępstwa w sprawach jego krewnych w linii prostej, małżonka, osób zostających pod jego opieką i dzieci przysposobionych, o ile we wszystkich tych wypadkach nie zachodzi kolizja z jego obowiązkami służbowymi.

Urzędnicy referendarscy Prokuratury Generalnej, występując przed sądami w spełnieniu swych urzędowych czynności korzystają z praw awokatów na obszarze całej Rzeczypospolitej. Urzędnikom referendarskim służyć będą wszelkie prawa adwokatów przy występowaniu w sądach wszystkich instancji również w sprawach osobistych i w sprawach tych osób których zastępstwo w myśl paragrafu niniejszego jest dopuszczalne.

Za szkodę materialną, wynikłą dla Skarbu Państwa lub dla podmiotów prawnych, o których powyżej mowa, z powodu ciężkiego niedbalstwa lub oczywistego naruszenia obowiązków służbowych, jest tak Prezes Prokuratury Generalnej, Prezes Oddziału i Delegat Prokuratury, jak każdy z urzędników Prokuratury, który w danym wypadku szkodę spowodował, odpowiedzialny i zobowiązany do zadośćuczynienia.

§ 15. Instrukcja służbowa, którą wyda Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu, określi bliżej szczegóły organizacji, tok i sposób wewnętrznego urzędowania Prokuratury Generalnej i jej organów oraz zadania, obowiązki i prawa poszczególnych kategorii urzędników i funkcjonarjuszów.

§ 16. W sprawach, w których stroną jest Skarb Państwa, Prokuratura Generalna i inne urzędy i władze państwowe wolne są od wnoszenia wszelkich opłat na rzecz Skarbu w postępowaniu przed sądami wszelkiego rodzaju i władzami administracyjnymi. Opłaty te będą jednak uiszczane przez stronę pokonaną prawem.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem 1 stycznia 1925 roku. Z tym samym dniem traci moc obowiązująca ustawa z dnia 31 lipca 1919 roku (Dz. P. P. P. № 65, poz. 390). Instrukcje służbowe, zawarte w uchwałach Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia

nia 1919 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 433) i z dnia 17 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 502) i inne przepisy, wydane dla Prokuratury Generalnej na zasadzie tej ustawy, o ile nie są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, zachowują moc obowiązującą do czasu wydania instrukcji i innych przepisów wykonawczych przewidzianych niniejszym rozporządzeniem.

§ 18. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

968.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 10 grudnia 1924 r.

o fuzji (łączeniu się) spółek akcyjnych i spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.

Na zasadzie punktu E 5 artykułu 1 i artykułu 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 657) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Fuzję—łączenie majątków spółek jako całości—w rozumieniu niniejszego rozporządzenia stanowi:

- przejęcie przez istniejącą lub utworzoną w celu przejęcia łączących się spółek, spółkę akcyjną całego majątku innej spółki akcyjnej, lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wzamian za akcje spółki przejmującej z ewentualną dopłatą wyrównawczą;
- przejęcie przez istniejącą lub utworzoną w celu przejęcia łączących się spółek, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością majątku innej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wzamian za udziały spółki przejmującej z ewentualną dopłatą wyrównawczą—

we wszystkich wypadkach bez względu na ilość łączących się przedsiębiorstw (spółek).

§ 2. Uchwały o fuzji spółki ulegającej rozwiązaniu (§ 1 nin. rozp.) zapadać winny na walnych zgromadzeniach—spółek z ograniczoną odpowiedzialnością większością $\frac{3}{4}$ głosów, a w spółkach akcyjnych taką większością i w takim trybie, jaki jest wymagany dla uchwał o likwidacji spółki.

§ 3. Fuzję uważa się za dokonaną z chwilą wpisu do rejestru, przyczem spółki przejęte ulegają wykreśleniu z rejestru.

Wpis do rejestru handlowego następuje na podstawie aktów uchwał walnych zgromadzeń, względnie aktu organizacyjnego spółki nowoutworzonej, jako też aktu umowy o fuzji (§ 1 nin. rozp.).

§ 4. Z chwilą dokonania fuzji (§ 3 nin. rozp.) spółka przejmująca wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki spółek przejętych, nie wyłączając praw do kaucyj i zastawów oraz do lokali (praw najmu).

Przepisanie praw hipotecznych spółki przejętej na rzecz spółki przejmującej odbędzie się na jednostronny wniosek władz spółki przejmującej.

§ 5. Władze spółki przejmującej winny w terminie przez się obranym ogłosić trzykrotnie zamiar złączenia majątków spółek zfuzjonowanych (§ 6) w pismach przeznaczonych do ogłoszeń spółki przejętej.

§ 6. Aż do zaspokojenia wierzycieli spółki przejętej, którzy w terminie rocznym od daty ostatniego ogłoszenia o zamiarze złączenia majątków (§ 5) zażądali piśmiennie zapłaty, a których wierzytelności nie są zabezpieczone zastawem lub hipoteką, w każdym razie jednak w ciągu roku od ostatniego ogłoszenia z § 5 nin. rozp. — majątek spółki przejętej winien być zarządzany przez władzę spółki przejmującej oddzielnie od majątku spółki przejętej.

Wierzyciele spółki przejętej mogą żądać w ciągu roku od daty ostatniego ogłoszenia z § 5 nin. rozp. zapłaty takich wierzytelności jeszcze niepiłatnych, które nie mają zabezpieczenia zastawem lub hipoteką.

Do terminu, od którego według pierwszego ustępu niniejszego paragrafu oddzielny zarząd może być uchylony, wierzycielom spółki przejętej służy pierwszeństwo zaspokojenia z majątku spółki przejętej, przed wierzycielami spółki przejmującej, a niezależnie od prawa zaspokojenia ich wierzytelności z majątku spółki przejmującej.

Za prowadzenie oddzielnego zarządu majątków członkowie władz spółki przejmującej odpowiadają osobiście i solidarnie.

§ 7. Do terminu od którego oddzielny zarząd nad majątkiem spółki przejętej może być w myśl ustępu pierwszego § 6 nin. rozp. uchylony, właściwość sądu w sprawach wynikających z zobowiązań spółki przejętej pozostaje niezmienioną.

§ 8. Uchwały o zmianach statutów spółek akcyjnych, spowodowanych fuzją, podlegają zatwierdzeniu właściwych ministrów.

§ 9. Podwyższenie kapitału spółki przejmującej, dokonane celem nabycia majątku spółki przejętej (nieruchomego lub ruchomego) §§ 1 i 2 nin. rozp. — względnie podwyższenie kapitału spółki dla przejęcia majątku innej spółki jako całości w trybie §§ 305 i 306 niem. K. H. i § 247 austr. K. H. oraz § 96 ustawy z dnia 6 marca 1906 r. o spółkach z ograniczoną poręką (austr. D. U. P. № 58)—podlega opłacie stemplowej w wysokości 2,5%, jeśli spółka przejmująca jest akcyjną a w wysokości 1%, jeżeli spółka przejmująca jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Do opłat tych stosują się poza tem ogólne zasady o opłacie od podwyższenia kapitału spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Minister Skarbu władny będzie w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie udzielać całkowitych lub częściowych zwolnień od tych opłat.